



Trei Ierarhi.

Biserica creștină în nizuințele și luptele ei neconținute pentru răspândirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ prin cultul adevărului, dreptății și iubirii între oameni, a biruit mulțimea vrășmașilor externi și interni, având ca arme crucea, simbolul jertfirii și al lăpădării de sine și apostolatul marilor săi ierarhi și învățătorii.

Sfinții ierarhi și marii dascăli ai lumii: *Vasilie, Grigorie și Ioan* reprezintă pe luminosul orizont al erei creștine sinteza cea mai înaltă și neîntrecută a acestui apostolat. A ajunge culmile cele mai înalte ale culturii contemporane, a păstra întreg și nevătămat tezaurul ortodoxiei, a vesti adevărul evangheliei lui Hristos cu putere și îndrăzneală, a apăra biserica și doctrina ei mântuitoare în fața persecuțiilor și a demonilor, a sta tare și neclintit în convingeri în fața despotismului, a reduce la adevărata lor valoare gloriile acestui lumi trecătoare, a practica iubirea evanghelică față de desmcștenii acestei vieți, a alina prin fapte și instituțiuni muncitoare mizeria și păcatul, iată esența acestui apostolat.

Vremurile de azi sunt în multe privințe asemănătoare vechului, în care și-au desfășurat bogata și pilduitoarea lor activitate acești trei luceaferi ai bisericii lui Hristos.

Aeeiași oameni aceleași păcate!

Sectarismul și indiferentismul și azi, ca atunci zăpăcește lumea și exploatează ignoranța, întunecă mințile și strică moravurile.

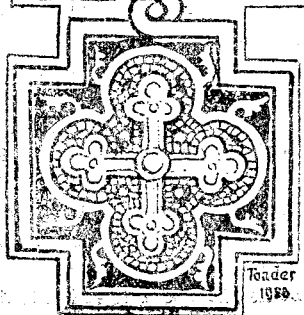
Să nu ne pierdem însă cumpătul în fața situației.

Cât timp va exista în biserica lui Hristos adevăratul apostolat, lumina și căldura credinței revărsată de cei mari ierarhi și dascăli ai lumii, porților iadului nu o vor birui pe ea.

Suntem fericiți a constata că apostolatul lui Hristos a luat avânt și în eparhia noastră. Reprezentantul acestui apostolat, inspirat de puternicile tradiții ale tractului și necesitățile vremurilor, e P. S. Sa părintele nostru Episcop *Grigorie*,

Urăm P. S. Sale, care-și serbează azi ziua numelui, încunjurat de iubirea și alipirea fiilor Săi credincioși, mulți fericiți ani.

Intru mulți ani Stăpâne!



Ganduri și acțiuni din viața creștinilor din Apus, vrednice de atenția noastră.

— Scrisoare din Berlin —

Prea Cucernice Părinte,

Mărturisesc în toată sinceritatea că nici pe departe nu mi-am dat seama de greutatea lucrului, în fața căruia mă puneai, cerându-mi să vă scriu din călătoria mea, câte ceva pentru „Biserica și Școala”. Și cum sunt sigur că doriți să cunoașteți noima acestei afirmațiuni, în câteva cuvinte vă voi lămuri. Ajuns la Berlin, în timp de aproape șapte săptămâni, zi de zi am avut prilej să cunosc și să adâncesc tot mai mult frumoasa și cu adevărat uriașă operă creștinească, ce se înfăptuiește de către preoți cu concursul și feritelor asociațiuni religioase ale mirenilor. Veți înțelega prin urmare cât de greu îmi este să cuprind, în cadrele câtorva articolașe, bogata viață religioasă în toate ale ei înfăptuiri, precum și entuziasmul mereu crescând al mirenilor, de a contribui cât mai mult posibil la întărirea și adâncirea sentimentului religios-moral în suflete.

În aceste cuvinte găsiți și cauza întârzierii scrisului meu. V-am dat o făgăduință și doresc să o țin, însă înainte de a încerca să aștern pe hârtie ceva din notele și impresiile mele, am și eu o rugăminte: fiți cu multă bunăvoință față de scrisul meu greoi și nu mai puțin față de greșelile care se vor strecura în aceste rânduri.

Fac începutul vorbindu-vă despre societatea „*Neudeutschland*” a elevilor catolici de liceu.

Primele încercări, de a organiza elevii și elevele de liceu în asociații religioase, s'au făcut în *Aachen* în 1911 continuându-se la Berlin 1912. Ministerul Instrucțiunii publice aflând de aceasta mișcare bisericească din partea catolică, a interzis-o și așa până în anul 1919, nimic pozitiv nu s'a mai putut face pe acest teren. După revoluție, profesorii de religie și preoții parohi, au reînceput mișcarea de organizare a elevilor și elevelor de liceu și în decurs de trei ani, asociația „*Neudeutschland*” s'a răspândit în toate părțile Germaniei și este azi cea mai puternică organizație catolică de acest fel.

De îndată ce mișcarea a prins teren și elevii și elevele cu dragă inimă au început să lucreze în cadrele societății, inițiatorii au mers mai departe și au întemeiat o societate cu același nume pentru părinții elevilor și elevelor membrii ai soc. „*Neudeutschland*”.

Întreaga activitatea societății este grupată în jurul *ideii religioase*. Membrii sunt împărțiți în trei grupuri: *cei mici* sau *începători* (copii între 10-13 ani și se numesc *Knappen*=p j), *clasa mijlocie* (copiii între 14-16 ani și se numesc *Landknechte*) și *cei bătrâni* (copii între 17-20 ani se numesc *Rittern*).

Pentru o mai bună conducere și în același timp spre a avea posibilitatea să se ocupe mai intensiv de fiecare membru al societății, inițiatorii acestei mișcări au găsit că organizația să se facă nu după școli ci în cadrele parohilor. Acest fel de organizație, între multele avantaje bune, are darul să contribuie la cunoașterea elevilor de la diferite școli și în același timp îi leagă de parohie. Se țin ședințe săptămânale în Duminici și sărbători după Liturghie, fac excursiuni ducând alimente și preparându-și ei singuri

măncarea. Petrec în liber 4-5 ore făcând gimnastică, organizând jocuri sociale și cântă cântări religioase și populare.

În vacanța mare se organizează colonii școlare petrecând câte o lună la mare sau în locuri muntoase. Locuiesc în corturi și tot timpul cu schimbul își pregătesc mâncarea, astfel și cei mai săraci pot să petreacă o lună la aer curat.

În această societate domnește cel mai ideal spirit familiar. Preotul conducător este părintele și în același timp cel mai intim prieten al membrilor. Ședințele săptămânale au loc sau în sala caselor parohiale (aici atât casele parohiale catolice cât și cele protestante, au frumoase săli pentru conferințe, săli de lectură și bibliotecă) sau în camera preotului conducător al societății.

În bunăvoința *Părintelui Sträter*, dându-mi-se posibilitatea să asist la ședințele grupurilor de sub conducerea sa, în cele următoare voi arăta cam ce se face în aceste ședințe.

Într-o Vineri după prânz — timpul când se țin ședințele — îl caut pe Părintele Sträter la locuința sa. Câțiva dintre *cei mici* erau acolo la sosirea mea și povesteau Părintelui întâmplări din timpul de când nu se văzuseră. La ora fixată pentru ședință fiind toți adunați, se așează împrejurul unei mese din mijlocul camerei. Președintele — unul mai rășărit și mai isteț dintre ei — le urează bun venit și deshide ședința. Stabilesc ordinea de zi apoi doi sau trei — între ei firește și Părintele Sträter — luând chitarele încep să cânte un cântec popular din cele de demult trecute vremi. Este ușor de închipuit frumoasa priveliște ce o oferă un grup de 15-20 copii, plini de suflet așa cum stau și cu acompaniament de chitară cântă cu toții cântece naționale vechi. Pater Sträter le citește apoi un capitol din „*Knappen Katechismus*” (o colecție de reguli după care trebuie să trăiască membrii societății) talmăcindu-le înțelesul și aplicând regulile la viața lor de toate zilele. Toți ascultau cu luare aminte, unii cer lămuriri, iar alții încearcă să aplice regulile la situațiuni concrete. Mai întonează un cântec, apoi președintele le citește frumoase povestiri morale. Se discută chestiuni de ordin administrativ și se încheie ședința cu un coral religios. Cum stau roată în jurul mesei își dau mâinile și rostesc toți de-odată creștinescul salut: „*G luss Gott*”. Mulțumiți și recreați sufletește de pe urma celor vre-o două ore petrecute în atmosfera senină a celei mai intime și ideale prietenii, se grabesc spre casă să și învețe lecțiile pentru ziua următoare.

Ședințele celorlalte două grupuri decurg după același tipic ca și ședințele celor mici, doar câteva câteva deosebiri sunt de care vreau să fac pomenire. În ședința clasei mijlocii nu se mai citește regulile din „*Knappen Katechismus*” ci Pater Sträter le citește Apostolul și Evanghelia Duminicii care urmează, arătându-le învățăturile de folos pentru necesitățile lor sufletești. În ședința grupului celor mari se face curs de liturgică, educație, din când în când câte-o conferință și chestiuni de apologetică. Ședința celor mari se încheie printr-o meditație religioasă săvârșită în biserică. Afară e noapte, iar în biserică doar două lumini sunt aprinse la altar. În această atmosferă de de înște și de misticism îngenuchiază cu toți și cântă un coral religios. Pater Sträter rostește cu glas înalt și răspicat o rugăciune, apoi timp de vre-o câteva minute urmează tăcere adâncă... e timpul când

fiecare își examinează conștiința! Meditația se încheie cu un vechiu imn la adresa Preacuratei.

Așa decurg și dintr-le acestor societăți. Fiecare pleacă mulțumit și întremat suflet-ște.

E noapte târzie când ajung în stradă. Este Königgratzer Strasse, una din cele mai șgomoase străzi ale Berlinului. Lume imensă se îmbulzește pe trotuare este lumea ce aleargă după plăceri... Cafenele, baruri și varieteti, cinematografe și taverne tot atâtea loca-luri așa fel întocmite, ca să biciuiască patimile și să aștăre pofte. Și în apropierea acestui iad, chiar în cen-trul nebuneștii învâlmășii se găsește insula unde, din bogatele rezervoare ale Evangheliei, țâsneste o altă viață, viața duhovnicească curată, sănătoasă și roditoare de fapte ale vecinicii.

Nu știu cum, dar mergând spre casă și privind lumea aceasta desechilbrată, lipsită de rușine și de bun simț, gândul meu mereu se ducea la acei elvi de liceu veniți la ședințele societății lor și într'un moment i-am asemănat cu creștinii cari dela slujbele din catacombe duceau cu sine puterea de a nu se amesteca cu elita din Roma persecuțiilor și degenerării.

Două lumi trăesc în acest Babilon al păgânismului modern: una care se îneca în valurile de orgi și alta care se înalță sănătoasă, viguroasă adăpându se din izvoarele curate ale creștinismului vecinic același și actual.

„Să vii Frate dragă, ce-i drept nu vei vedea cine știe ce lucruri mari, dar am convingerea că mo-dernitatea noastră înfăptuiri te vor mulțumi“. Așa mi-a făcut invitația *Pr. otul Ungnad*, dela biserica evang. „Înălțarea Domnului“, ca să vizitez într'o zi casa lor parohială și să cunosc activitatea caritativă a comu-nității grupate în jurul numitei biserici. Am primit cu multă bucurie invitația Preotului Ungnad și într'o zi din luna Noemvrie m'am ostenit până aproape de marginile dinspre nord ale Berlinului căci acolo este biserica și parohia sus numit.

Prietenos și din cale afară amabil — pare că nu ar avea nimic din frea greoaie a celor dela nord — Preotul Ungnad mă primește și se scuză, pentru că va trebui să așteptăm sosirea unui grup de Doamne, delegate ale soc. ev. din Berlin, care și ele doresc să cunoască apostolatul creștinilor, din parohia „Himmelfahrt“.

Imi vorbește cu multă admirație de misticismul bisericii ortodoxe, de bogatele resurse creatoare de nouă viață ale ortodoxiei precum și despre puternica impresie pe care au produs-o lera hii ortodoxi veniți la congresul din Stockholm. (Pr Ungnad a făcut parte din delegația bis. evang. din Germania la acel con-gres) Interesanta discuție trebuie s'o întrerupem, căci ni-se anunță sosirea Doamnelor. Plecăm deci cu mare grabă spre sala de ședințe a casei parohiale, pentru ca nu cumva zăbava noastră să indispu-nă selecta so-cietate.

Intrăm într'o frumoasă și spațioasă sală. Icoane religioase artistic lucrate și citate din Sta Scriptură împodobesc pereții. Într'un colț un dulap cu următoarea inscripție: „Dulapul milosteniei, iar de desupt Lea 3₁₁ și Matei 23₆ și 40“

Spre a putea înțelege opera ce se săvârșește în această parohie Preotul Ungnad ne face o interesantă descriere a cartierului și a referințelor de viață de acolo. Este un cartier de lucrători. Nici o parte a Berlinului nu adăpostește atâta mizerie și suferință ca

tocmai acest cartier. Există două societăți una „St. Simeon“ este a bărbaților și are de scop să ajute pe cei săraci, în primul rând bătrânii lipsiți de mijloace cari nu au din ce să trăiască. În timpul în-fiațiunii iarna frumoasa sală de ședințe a fost încăl-zită și zi de zi pusă la dispoziția acelor cari neavând combustibil nu putea să și desmorțească oasele înghețate de frig și 50 de bătrâni săraci căpătau în mod gratuit, în fiecare zi mâncare caldă.

Acum se distribuie în mod gratuit *cartofi și cărbuni*. Cartofii în mare parte au fost dăruți de țărani. Echipa de laici au plecat pe sate și au cerut țărani-lor să dăruiască cartofi pentru oamenii lipsiți. S'au adunat cantități așa de mari, încât toți vor fi îndestuliți. Cărbunii sunt din darurile benevole ale fabricilor precum și din banii colectați dela parohieni.

În „*dulapul milosteniei*“ se adună darurile de haine cari se distribuie apoi iarăș celor mai lipsiți. Întotdeauna se umple și întotdeauna e gol adaugă cu un zimbet de mulțumire Pr. Ugnad.

„*Societatea femeilor*“, din fondurile de cari dis-pune organizează colonii de vară pentru copii slăbiți și bolnavi. Li sârbători mari cam 150—200 de moș-negi sunt invitați la ceai sau la cafea cu cozonac. La asemenea prilejuri asociațiile studenților și studente-lor vin și organizează producțiuni: execută cântări re-ligioase și naționale joacă teatru, recitează poezii.

În săptămâna Rusaliilor „Societatea femeilor“ organizează o excursie pentru un grup de 150-200 batrâni. Se duc într'o pădure sau pe o câmpie din împrejurimile Berlinului și acolo Doamne și Domni-șoare, pregătesc mâncări și ospătează oaspeții: pe cei bătrâni. Artiști sunt invitați și cu multă dragoste se duc, ca să facă bucurie acestor oameni cu un picior în groapă.

Duos și nupresonat ne descrie scenele cari se petrec la asemenea ocazii. Pentru un moment uită nenorociiți toată mizeria și toată suferința; se învior-ează și se întorc acasă într'ți trupește și sufletește sub vraja nesosută a dragostei pe care le-o dovedesc din belșug membrele „Societății femeilor“.

Această societate a mai întemeiat în timpul răz-boiului un *leagan* pentru copii sugaci ai căror mame lucrau în fabrici. „Leaganul“ nu a fost desființat la terminarea războiului, ci funcționează și azi. În Berlin — ne spune preotul Ungnad — se nasc lunar 300 de copii neleguți! În mod firesc nem pus într'breac ce se alege de acești copii, dacă societatea nu se în-teresează de ei? Desigur nu vrem să protejăm nici prostituția și nici căsătoriile nelguite, însă copii nă-scuți de sine se înțelege că trebuie să ne intereseze de aproape. Dacă nu ne înter-săm de ei acum, vom suferi cu toți mai târziu de pe urma lor. În „*leaganul*“ nostru adăpostim asemenea copii din preună cu nenorocitele lor mame „Diaconisele“ noastre se îngrijesc nu nu-mai de copiii aceștia, ci și de mamele lor străduindu-se să trezească în ele sentimentul demnității și pre-gătindu-le așa fel încât să poată începe o viață mo-rală și deci să le facă folositoare societății.

Cheltuielile împreunate cu susținerea acestei in-stituțiuni se acopăr din fondurile celor două societăți parohiale și din contribuțiile familiilor cu dare de mână.

Vizităm apoi biserica parohială și „leaganul“. De în helere Preotul Ungnad se adresează Doamnelor și le zice: „Duceți în societățile Dvoastră convinge-rea că Vi-se cere nu să fceți minuni, nu muncă uriașă, ci muncă isvorită din adevărată dragoste cre-

știnească. Și să mai știți un lucru: activitatea caritativă este sănătoasă și va da roade însușite, dacă ea izvorește din comunitatea credincioșilor mei parohi și este săvârșită pentru membrii lipsiți ai acestei parohii. Dacă și se organizează opera noastră atunci săvârșim un îndoit bine: ajutăm pe cei săraci și în acel ș timp facem pe oameni ca să se simtă legați sufletește unu de altu și deci datorii a purta grijă unul altuia.

Se poate o mai frumoasă activitate de apostolat laic, decât aceea care se săvârșește în parohii „Himmelfahrt“?

Berlin,

Pr. Ioan Imbroane,
profesor

Acum 25 ani.

În viața popoarelor, a familiilor, precum și a indivizilor singurateci, din veche mea adâncă s'a obișnuit, omenimea ca la anumite etape să se bucure de succesele obținute în viață și această dătină a devenit chiar o dogmă, așa, că la anumite succese din viață lubilau bucurându-se și de-atâtea ori căutau într'adins pe Dumnezeu în casa sa și-l prea măriau bucurându-se de rezultatele obținute în decursul unei vremi de ani.

Această dogmă plină de credință a străbătut și în viața noastră națională, bisericască, ceea ce de când ne bucurăm a fi în țara noastră suntem factorii și martorii frumoaselor aduceri amiate, a evenimentelor trecute și trăite în viața noastră bisericască și națională.

Un eveniment de bucurie e pentru dieceza Aradului faptul că, organul „Biserica și Școala“ a ajuns etatea de 50 ani. O jumătate de veac a servit interesele bisericii și preoțimii noastre cu demnitate. O jumătate de secol a primit cu iubire pe fiii săi în coloanele sale, pe toți cari cu dragoste ș-au închinat scrisul lor pentru susținerea la nivelul necesar de acest organ. Mai toți înținatorii, fondatorii și colaboratorii acestui organ însă au trecut din viață și n-au norocul să jubileze existența a 50 ani de viață a „Bisericii și Școala“.

Unul dintre cei mulți, cari se bucură la jubileul revistei noastre e și subscritorul, care acum 25 ani, la primul jubileu am simțit bucurie mare putând efectiv a-i da sprijinul moral, de care a avut și trebuință — încheind anul ante jubilar cu un ciclu de predici pentru toate Duminicile de peste an, adunate apoi într'un volum „Amvonul bisericii ortodoxe române“ bine apreciat de autorități omiletice, ca Dr. Tarnavich și îmbrățișat cu căldură de către frații preoți. — N'a fost incidentală luarea mea din sfera omiletică și publicată în anul 1901 în Biserica și Școala, ci am avut în vedere, că în anul următor organul își serbează jubileul de 25 ani al existenței sale, am socotit că anul ultiu să se încheie cu un an de predici.

Această sîrguință a mea a fost apreciată de fericitul episcop Iosif Goldiș, care pentru stăruințele mele dovedite pe terenul omiletic m-a îmbrăcat cu postul de profesor de rituale la seminarul teologic din Arad. În acea calitate am condus tot odată și Tipografia Diecezană, ca director al ei, și am lucrat tot mai departe la organul iubit „Biserica și Școala.“ Pe atunci era șef redactor, cuviosul părinte Roman Ciorogariu, azi episcopul de Oadia-Mare; iar sub redactor fiertatul Sever Secuia, un suflet blând și cu cunoștințe frumoase.

Cam pe timpul acesta în anul 1901 am atras atenția redacției, că organul diecezan împlinește 25 ani de viață și se cuvine a sărbători prin redactarea unui număr festiv. Cuviosul părinte redactor s-a bucurat pentru atrage ea atenției și a decis scoaterea unui număr festiv la anul nou, ceea ce s-a și făcut, trăind se cu litere aurite. Și subscrierul mi-am dat obolul la numărul festiv; și acum când bunul Dumnezeu mi-a ajutat să ajung încă alți 25 ani și să jubilez și al 50 an de viață a „Bisericii și Școala:“ „spre ceriu ridic ochii mei către Tine Cuvinte“ ca să-ți mulțumesc, că m'ai învrednicit să ajung și această etapă din viața organului diecezei noastre.

Revista iubitoare este ca și un câmp deschis, în care lucrătorii sunt chemați să lucreze; să toarne preoțimea duh nou în coloanele ei, spirit de praxă pastorală, directive noi întru cărmuirea sufletelor credincioșilor bătându-se de atâtea ispite înfiorate ale vieții acestea atât de grele și expusă atâtor tentațiuni.

La aceasta ne chiamă programa afișată pe frontispiciul revistei Biserica și Școala care ni strigă, că e revistă bisericască, școlară, literară și economică. Iată terenul de muncă deschis pentru fiecare preot, numai voință să fie și credință cu nădejde întru viitor mai fericit pentru biserică.

Dujmanii bisericii sunt mulți și pe față pronunțați, deci succesul bisericii va depinde dela preoțimea conștientă și de voința pronunțată a acesteia.

Aci se poate aplica următoarea asămănare: Statuia Zeței Pallas era odinioară în vechiul oraș Troia, în mare onoare. Cetățenii erau de firma convingere, că mântuirea țării și orașului lor depinde dela scrisoarea, ce după părerea lor, mâna d'zească ar fi scris pe baza statuei următoarele: „De va fura cineva oceașta, atunci și orașul e pierdut.“ Pentru această Uizes, un comandant al Grecilor și dujman de moarte al Troanelor, care îndecurs de zece ani a ajutat la cuprinderea orașului, căuta cu orice preț să fure statua.

În sfârșit a ajuns ca Diomedes să fure statua și orașul a și fost dărîmât.

Și la baza statuei, care e biserică, stă scris memorabilul text de sus, la care țintesc mulți ca Uizes și Diomedes, de zece de ani să ni turbure credința bisericii noastre, dar se vor lovi de virtutea credinței poporului și preoțimii noastre.

Ca un premergător al preoțimii întru arătarea credinței bisericii e Ierarhul Grigorie, care în zelu apostolic, cu vreme și fără vreme, cutreeră dieceza spre a cunoaște poporul și preoțimea și spre a-i întări în dreapta credință prin frumoasele predici publice cu cari a încheiat anul ante jubilar al revistei „Biserica și Școala”.

Pilda Stăpânului nostru ni impune nouă datoria d-a lucra asemeni în parohiile noastre și d-a colabora faptic la ridicarea nivelului organului nostru, așa precum ni-a îndemnat și chemat arhiepiscopul nostru.

Cu acestea îți doresc, iubită revistă „Biserica și Școala” viață lungă și mult spor, și în al treilea pătrar de secol în care ai intrat. Iar cât pentru mine, care știu că nu-mai ajung să mă bucur și de al treilea jubileu al tău, mă prostesc, Te Doamne, și Ți mulțumesc pentru toate câte mi-ai făcut mie, căci în zadar voiu striga ca și strămoșul de demult „o si preteritos revocet mihi Iupiter anos”. Iuzadar.

Curtici.

Ioan Nicorescu,
preot.

Serbarea zilei de 24 Ianuarie.

Ziua de 24 Ianuarie 1859 care, ne aduce aminte an de an, de unirea celor două principate Moldova și Muntenia, când ambele țărișoare și-au ales un singur domnitor, pe Alexandru Ion Cuza. Ziua aceasta rămâne în istoria neamului nostru, ca piatra unghiulară, pe care s'au întemeiat toate celelalte evenimente mari, încheiate cu realizarea unității tuturor Românilor. S-fletul marilor bărbați dela 1859, în frunte cu: Ioan Brătianu, M. Cogălniceanu, Vasile Alexandri și C. A. Rosetti, cutremurat de fiorul dragostei de neam, au știut să treacă peste toate greutățile, ca să pue bază României mari de azi.

Acest eveniment a fost sărbătorit în ziua de 24 Ianuarie a. c. cu mari solemnități în întreaga țară.

În Arad toate casele au fost împodobite cu draperii naționale.

În biserica catedrală s'au săvârșit rugăciuni de mulțumită lui Dumnezeu pentru binefacerile vărsate asupra poporului Român. A pontificat P. C. Sa protosincelul Dr. Iustin Suciu, asistat de preoțimea parohială. Au participat toate autoritățile bisericești, civile și militare. O companie de onoare în frunte cu muzica militară și drapelul regimentului, au dat onorurile. În școli, profesorii și învățătorii, au comentat în fața elevilor însemnătatea zilei.

După masă a fost o serbare bine reușită la palatul cultural. Corul studenților teologi au delectat publicul cu mai multe cântări reușite. Muzica militară condusă de locotenentul Mazilu a executat mai multe arii naționale. Dșoara Barbura declamat cu mult simț Satira a III-a de Eminescu, iar fetele dela școala normală, au dansat câteva jocuri naționale bine reușite.

12 cărți scoase de preotul I. Trifa

— cu privilegiul jubileu de 5 ani a foii „Lumina Sate'or”. —

„Lumina Sate'or” împlinește zilele acestea 5 ani de când a pornit la drum. Ca o rugăciune de mulțumită pentru ajutorul de care ne-a învrednicit Dumnezeu, am strâns din acest prilej totă școala sufletască de 5 ani a acestet foi, de 12 cărți.

Ceic vr-au să cunoască ș oala sufiească ce a făcut-o „Lumina Sate'or” în decurs de 5 ani; ceice însetoșează după hrana cuvântului lui Dumnezeu; ceice vreau să intre în tainele mântuirii sufletești; ceice vreau să intre în școala cea mai mare a Bibliei, să-și comundeze aceste 12 cărți:

Cetiri și tâlcuiri din Biblie.

E o minunată carte de cunoaștere a Bibliei și de ațâncare sufletească în sf. Scripturi. Cuprinde 3 cărți

Cetiri și tâlcuiri din Biblie cartea I-a cuprinde (pe 4 coale de tipar; o coala de tipar în formatul cărților de școală are 16 pagini) 19 Cetiri și tâlcuiri cu 19 chipuri religioase și 37 istorioare morale

Prețul 12 Lei.

Cetiri și tâlcuiri din Biblie cartea II-a cuprinde 17 Cetiri și tâlcuiri cu 20 chipuri religioase și 12 istorioare marale.

Prețul 12 Lei.

Cetiri și tâlcuiri din Biblie cartea III-a cuprinde 17 Cetiri și tâlcuiri cu 17 chipuri religioase și 16 istorioare morale

Prețul 12 Lei.

Le avem pe toate trei cărțile strânse și tu un loc într'o singură carte mare. Broșate (legate le un loc în hârtie groasă) costă 35 Lei.

Pentru ceice ar avea voie le avem și legate în table tari. Este aceasta o carte minunată ce cuprinde 53 Cetiri și tâlcuiri însoțite de 60 preatrumoase chipuri religioase și 67 istorioare morale.

Tâlcuirea evangheliilor.

În trei cărți avem toate evangheliile Duminicilor de peste an și tâlcuirea lor.

Cartea I cuprinde evangheliile dela Anul nou până la Duminica I-mă după Rusalii

Prețul 18 Lei

Cartea II cuprinde evangheliile dela Duminica I-mă după Rusalii până la Duminica dinaintea Înălțării Sf. Cruci.

Prețul 16 Lei.

Cartea III cuprinde restul evangheliilor dela Înălțarea stinței Cruci până la Anul nou.

Prețul 16 Lei.

Cartea a III-a (sau prima în rândul cum au fost tipărit) se gătase de demult. Am tipărit-o a douaoră; așa acum avem în cele 3 cărți toate evangheliile Duminicilor de peste an. *Le avem pe aceste 3 cărți și strânse în o singură carte; o cazanie mare și frumoasă cu toate evangheliile Duminicilor.* Se mai afiă în ea și Evagheliile dela Crăiun, Paști și Rusalii.

Toate trei cărțile broșate la un loc în hârtie groasă costă.

50 Lei.

Cartea despre Oastea Domnului.

Despre această carte am scris pe larg în numărul trecut. E o carte de descoperire a lăpitorului; e o carte de întroducere în tainele mântuirii sufletești; e o carte de înarmare sufletească; e o carte pe care ar trebui să o citească tot creștiaul, care ține să trăiască o viață de biruitor.

Prețul 30 Lei.

Din pildele Mântuitorului

e o carte pe care o avem scoasă mai demult. Cel mai mult din cititori poate o și au. Cuprinde 15 din cele

mai frumoaseilde spuse de Mântuitorul, însoțite cu 23 ilustrațiuni. E o carte cu ajutorul căreia cel cu ravnă pentru lucrul Domnului, pot aduce și fiete la Mântuitorul.

Prețul 12 Lei.

Adânciri în evanghelia Mântuitorului

e o cărticică ce poartă în fruntea ei lozinca: „să arăm mai adânc“. Cuprinde adânciri sufietești în „O evangheli“. E o carte ce încearcă să areze mai adânc în pământul inimii oamenilor. Se poate ceti cu mare folos sufietesc.

Prețul 10 Lei.

Insemnările călătoriei la Ierusalim.

Se află sub tipar și va ieși îndată după Crăciun și cartea în care s'au strâns însemnările calătoriei la Ierusalim, care se publică în „Lumina Satelor“ acum de peste 1 an. Va fi o carte mare și minunată, de care alta nu s'a mai scris în românește, pentru popor și pe înțelesul tuturor. Cartea va cuprinde 10 coale de tipar. Se poate comanda de pe acum.

Va costa cam 50 Lei.

25 povești morale

e o carte ce se citește cu plăcere și cu folos sufietesc. Cuprinde 25 povești morale însoțite cu 25 frumoase ilustrațiuni. E o carte ce ajută și ea lucrul Domnului. S'a și răspândit în mi și mi de exemplare, semn că e citită cu drag. Mai aveam numai puține exemplare din ea.

Prețul 10 Lei.

Amintim că și *Calendarul Joii „Lumina Satelor“* e o carte bună ce nu trebuie aruncată când se gătește anul, ci trebuie păstrată. Ea poate fi citită cu folos sufietesc oricând. Acest calendar a bătut un record. În două luni s'a tipărit în trei ediții (de trei ori) în 15,000 de exemplare. Este și faptul acesta o dovadă că merită să fie păstrat. Ceice au acest Calendar să-l păstreze pentru copiii lor.

Recomandăm aceste cărți și tuturor bibliotecilor parohiale, școlare, ale caseilor culturale etc. La dorință trimitem și notă oficioasă despre costul lor. Pentru cei cari au voie, putem și lega în table tari, socotind legătura separat.

Cărțile le trimitem și cu ramburs.

Rând pe rând, oricare le va putea avea ca pe o hrana sufletească. În schimbul unui „hof de sărbători“, un creștin adevărat își poate cumpăra un dar minunat pentru sufietul său.

INFORMAȚIUNI.

Persoanele. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, a sosit la Reședința Sa din Arad, Mercuri în 26 Ianuarie 1927.

Aniversare. La 10 Ianuarie s'au împlinit 35 ani dela căsătoria Majestaților Regele și Regina României. Gândul tuturor cetățenilor se îndreaptă cu curată dragoste și adâncă recunoștință către danșii, pentru faptele lor mărețe pe seama țării. D-zeu să năi țină încă mulți ani spre binele și fericirea patriei.

Bust lui Andrei Mureșan. Se va ridica la Brașov. Mai mulți Români de inimă din acest oraș au început o colectă, ca să strângă banii de lipsă pentru bustul poetului dela 188.

Basarabia este a noastră. Marele ziar „Le Temps“ publică un articol judicios în care documentează lumea, că România are drepturi imprescriptibile asupra Basarabiei.

Ciumă în orient. Din Tunis vine știrea, că acolo ciuma seceră multe vieți.

Plasa B nat Comloș. S-a înființat o nouă plasă în Comloșul bănățean.

Iarășii concordatului. Din cel mai competent loc am fost informați și asigurați, că Parlamentul român, va voiă mai întâiu „Legea cultelor“ și numai după aceea pate fi vorba de iscălirea concordatului. Nu există guvern, care ar îndrăzni să facă altfel fără să rischeze a își sdruncina poziția.

Prințul moștenitor în Italia. Dumineca trecută a plecat în Italia, însoțit de principesa-mamă Elena A. S. R. principele moștenitor Mihai, asupra timpului cât și motivelor acestei plecări, comunicatele oficiale nu dau nici o lămurire, dar lumea o comentează în sensul unei reconcilieri a principesei Elena cu ex principele de Coroană Carol, care încă a plecat din Franța spre Riviera.

Cunună neperitoare. La 21 Nov. a. tr. în biserica ort. rom. din Galșa s'a săvârșit obișnuitul părăstas anual pentru răposatul Gheorghe Papa de Teiuș fost prefect al orașului și județului Arad în 1864-1867, — de naștere din Galșa, unde e și înmormântat.

La părăstas au asistat și Dr. E. Gozda not. publ. în Pecica cu soția D-na Frina Grozda, nepoată mică de sora a răp. Gh. Popa.

Cu acest prilej susnumita familie în loc de cunună pe mormânt mi-a predat 1.000 Lei, să-i folosesc după cum voiu afia de bine.

Exprimându-le mulțămintă și pe aceasta cale, notez că suma de sus am aflat de bine a o depune la filiala „Victoria“ din Șiria augmentând astfel fondul de părăstas Gh. Popa.

Ar fi un lucru înțept, dacă cununile obișnuite la morți, s'ar rescumbăra astfel pretutindenea în biserica noastră. — *Traian Terebențiu*, preot.

Școala noastră normală. Dela Ministerul Instrucțiunii a sosit la Veneratul Consiliu eparhial rezoluțiunea cu privire la fuziunea școlii noastre normale cu cea de stat din Arad.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

BIBLIOGRAFIE.

Adrian Pascu: Irena (comedie dramatică în 3 acte). bibliotecă „Semănătorul” Nr. 148—149. Arad. Prețul Lei 15.

Deși tânăr, scriitorul Adrian Pascu are în urma sa o bogată și variată activitate. L'am întâlnit în schiță și năvelă, închegând bucăți remarcabile.

Termenul pe care îi prevedem însă succese cont nue, este teatrul. Piesele jucate până în prezent i au adus multe laude și sufragiile repetate ale publicului.

Comedia dramatică „Irena”, premiată de Teatrul Național din Iași, va însemna pentru tânărul scriitor, un succes mai mult într'o ascensiune pe care i-o dorim, continuă.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Diecezană din Arad, următoarele cărți:

1. *Catechismul Necredinciosului* de P. Nilkes, în traducere și complectare de: Econom stăurcor Țiucoaca profesor și Arhimandritul Galaction D. Gordun.

2. *Advenștii* de P. Scheurien, tradus de diacnul A. N. Constantinescu profesor, prețul 10 lei.

3. *Prin creștinism* de Maria Livescu, vederi generale pentru bunul mers al Societății ortodoxe naționale a femeilor române.

4. *Pe calea inimii*, mai mult decât pe calea inteligenței. de Maria Livescu.

Recomandăm spre cumpărare și studiere aceste cărți de mare folos.

CONCURSE.

În baza rezoluției Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3407—926 respective 5361 926, pentru îndeplinirea parohiei Hodoș tractul Belinț, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”. Contribuțiunile preoțești sunt: a) 32 j g pământ arător, b) Dela fiecare număr de casă 50 litri bicate, parte grâu parte porumb, c) Stolele legale, d) Casa parohială cerând o reparație radicală, comuna bisericească se va îngriji de locuință. Alesul va avea să catehizeze la școala primară din loc. Dările către stat, județ și comună pentru pământul pe care îl are în folosință, privesc pe noul ales. Parohia fiind de cl. III, dela recurenți se cere să aibă cvalificație preoțească corespunzătoare. Dela recurenți se cere să-și înainteze actele ajustate în regulă în termenul concursual of protopopesc din Belinț și să se prezenteze în acest termen, cu învoarea șefului tractual în sf biserică din Hodoș spre a se arăta poporului. Cei din altă dieceză

vor avea să prezinte și încuviințarea Prea Sf. Domn Episcop eparhial de a putea concurge.

În înțelegere cu conducătorul oficiului protopopesc ort. rom. din Belinț.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei ort. rom. din Pecica care este de clasa I (primă) și se începe dela No. 1 de cas: și până la No. 567 inclusive și colonile ce s'au ridicat și se vor mai ridica în apropierea acestei parohii, prin aceasta să publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala”. Venitele parohiei sunt:

1. Una sesiune pământ arător.
2. Birul parohial în bani.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotațiunei dela stat.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul parohial. Va catehiza fără remunerațiune specială la toate școlile din loc.

Cei ce vor reflecta la parohia aceasta vor adresa rugarea de concurs cu anecese: Testimoniu de cvalificațiune pentru parohia de clasa primă, cu testimoniul de 8 clase și maturitate și atestat despre serviciul prestat pe terenul bisericesc și școlar către Com. parohial ort. rom. din Pecica și o vor trimite la oficiul protopopesc din Arad în termenul fixat de concurs.

Reflectanții au se respecte dispozițiile în § 33 din Regulamentul pentru parohii și înștiințând prealabil pe Protopresbiterul concernent, vor avea a se prezenta în sfânta biserică din loc, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratorie,

Recurentul dacă este din alta dieceză, va dovedi că are consimțământul P. S. Sale Episcopul diecezan.

Comitetul parohial ort. rom. din Pecica.

În înțelegere cu; Traian Văciannu m. p. protopop.

—□—

3—3

Conform rezoluției Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 527/926 pentru îndeplinirea parohiei prime din Nădab jud. Țul Arad protopopiatul Chșineu-Criș devină vacantă în urma recerii părintelui Bujor N. Polș la parohia nou înființată din Sf Ana, prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Beneficiul constă din:

1. Una sesie parohială;
2. Folosirea casei parohiale;
3. Dreptul de pășunat aparținător sesiei parohiale;
4. Birul legal;
5. Stolele legale;
6. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

Alesul preot este obligat a-și plăti toate dările după beneficiul său și a face reparațiunile provenite din uzarea casei parohiale. El este îndatorat a catehiza fără onorar special dela parohie în școlile din

